

מכילתא בשלח מסכת דשירה פרשה ח
מי כמוכה באלים ה'. כיון שראו ישראל שאבד פרעה וחילו בים סוף ובטלה מלכות
של מצרים. ונעשו שפטים בעבודה זרה פתחו פיהם ואמרו כולם מי כמוך באלים
ולא ישראל בלבד אמרו שירה אלא אף האומות כששמעו שאבד פרעה ומצרים בים
ובטלה מלכותם ונעשו שפטים בעבודה זרה שלהן כפרו כולן בעבודה זרה שלחו
ופתתחו פיהם כולן והודו למרום ואמרו מי כמוך באלים. מכילתא בשלח מסכת דויהי פרשה ו'
''עליה' את מי הים והיו מלאכי השרת תמהים לומר בני אדם עובדי' עבודה זרה
מהלכין בים ביבשה בתוך הים ומנין שאף הים נתמלא עליהם חמה שנ' והמים להם
חומה אל תיקרי חומה אלא חמה. מי גרם להם לישראל להנצל מימינם ומשמאלם.

סנהדרין דף קג:
ועבר בים צרה והכה בים גלים. אמר רבי יוחנן זה פסלו של מיכה.

שמות רבה פרשה מא
לנו בושת הפנים, ושלך הצדקה, ישראל עוברים בים וכספו של פסל מיכה עובר בים
שנא' (זכריה י) ועבר בים צרה והיה הים נקרע לפניו והיו לך ה' הצדקה ולנו
בושת הפנים

במדבר רבה פרשה טז
פ' כו כו עד מתי וגו', הלכה תינוק שיש בו [בידו] אבן בשבת מהו לטלטלו שנו
רבותינו נוטל אדם את בנו והאבן בידו כלכלה ואבן בתוכה מדור המדבר את למד
שהיה הקב"ה נושאם במדבר כביכול כאשר ישא איש את בנו והיתה עבודת כוכבים
בידם שנא' (שמות לב) כי עשו עגל מסכה וכן את מוצא כשעברו בים צלמו של מיכה
עבר עמהם שנא' (זכריה י) ועבר בים צרה ובכל כך לא הניחן הקב"ה ואמר למשה
קרעתי להם את הים והכעיסוני שנא' (תהלים עח) כמה ימרוהו ואף כאן הוציאו על
הארץ שם רע ואיני יכול לסבול עד מתי אהיה סובל להם עד מתי לעדה הרעה.

תנחומא - כי תשא סימן יד פ' א
ופסל מיכה עובר עמהם שנא' (זכריה י) ועבר בים צרה והים נקרע לפניו והיו לך ה' הצדקה
ולנו בושת הפנים, א"ר יודן כתיב (שופטים א) ויעלו בית יוסף גם הם בית אל וה' עמם,

מכילתא בשלח מסכת דויהי פרשה ד'
שאל ר' נתן את ר' שמעון בן יוחאי וימצאה מלאך '' אתה מוצא מלאך '' בכל מקום
ויאמר לה מלאך '' וירא מלאך '' וכאן אמר ויסע מלאך האלהים אמ' לו אין
אלהים בכל מקום אלא דיין מגיד הכתוב שהיו ישראל נתוני' בדין באותה שעה אם
להנצל אם להאבד על מצרים.

דברים רבה פרשה ב פ' כז
הבאתי עליך, ד"א כי ה' הוא האלהים רבנן אמרי יתרו נתן ממש בעבודת כוכבים שנא' (שמות
יח) עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים, נעמן הודה במקצת ממנה שנא' (מלכים ב ה) הנה נא

שבת דף קלג:
אבא שאול אומר ואנוהו הוי דומה לו מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום.

שיר השירים רבה פרשה א
וע"י שירשו ישראל כנקבה אמרו שירה בלשון נקבה שנא' (שמות טו) אז ישיר משה
ובני ישראל
את השירה הזאת לה', אבל לע"ל הן עתידין לירש כזכר היורש לכל נכסי אביו
הה"ד (יחזקאל מח) מפאת קדמה עד פאת ימה יהודה אחד דן אחד אשר אחד וכלהון
כך והן אומרים בלשון זכר שנא' (תהלים צו) שירו לה' שיר חדש, שירה חדשה אין

כתיב אלא שיר חדש, רבי ברכיה וריב"ל למה נמשלו ישראל כנקבה, מה נקבה זו
טוענת ופורקת טוענת ופורקת וחוזרת ופורקת ושוב אינה טוענת, כך ישראל
משתעבדין ונגאלין משתעבדין ונגאלין וחוזרין ונגאלין ושוב אין משתעבדין

מכילתא בשלח מסכת דשירה פרשה א
כל השירות כלן קרואות בלשון נקבה כשם שהנקבה יולדת כך התשועות שעברו היו אחריתם
שעבוד אבל התשועה העתיד' להיות אין אחריה שעבוד לכך קרואה בלשון זכר שנ' שאלו נא

זוהר ח"ב דף נד:
תנינן כל בר נש דאמר שירתא דא בכל יומא ומכוון בה זכי למימרא לזמנא דאתי דהא אית בה
עלמא דעבר. ואית בה עלמא דאתי ואית בה קשרי מהימנותא.

מדרש אותיות דר"ע (נוסח א)
פ' ד ומנין שלא ברא הקדוש ברוך הוא את העולם אלא בשביל שירה וזמרה, שנאמר
(תהלים צו, ו) הוד והדר לפניו עוז ותפארת במקדשו, הוד והדר לפניו בשמים,
ועוז ותפארת במקדשו בארץ. שמים מכוסים הודו ותהלתו מלאה הארץ, שנאמר
(חבקוק ג, ג) כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ ומנין שברא הקדוש ברוך הוא
את השמים לענין שירה, שנאמר (תהלים יט, ב) השמים מספרים כבוד אל. ומנין
שמים שברא הקדוש ברוך הוא את הארץ אומרת לפניו שירה, וגו'

בראשית רבה פרשה ו פ' ב
בשעה שאתה עושה לנו נסים ביום, אנו אומרים לפניך שירה ביום, ובשעה שאתה עושה לנו
נסים בלילה אנו אומרים לפניך שירה בלילה, עשית לנו נסים ביום ואמרנו לפניך שירה....

רמב"ם הל' יסודי התורה פרק ח
הלכה א משה רבינו לא האמינו בו ישראל מפני האותות שעשה, שהמאמין על פי
האותות יש בלבו דופי....

יומא דף כט.
למה נמשלה אסתר לשחר לומר לך מה שחרר סוף כל הלילה אף אסתר סוף כל הניסים

שבת דף קיח:
אמר מר הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף....

ישעיה פרק ז פסוק י
אם לא תאמינו כי לא תאמנו.

במדבר רבה פרשה יג פ' טו
עדות ה' וגו' זה סדר זרעים שאדם מאמין בחייו של עולם וזרע

מדרש תהלים מזמור יט פ' יד
...זה סדר זרעים, שהוא מאמין בחיי העולם וזרע.